

Reflexions per a autònoms disposats a no pagar

written by Sebastià Sardiné | 18 de maig de 2020

Pensem:

- A. Tota comunitat requereix un “estat” amb facultats legislatives i executives, que coordini polítiques favorables a satisfer les necessitats dels seus conciutadans, que cedeixen la seva sobirania als seus representants, (revocables) condicionadament (complir el mandat popular) i interina (legislatura). Si aquest “estat i representants” no satisfà amb equitat i eficàcia les necessitats del col·lectiu, simplement, cal canviar-lo. Desobeir té com a premissa la submissió a qui té el poder, quan en democràcia la sobirania és popular i el poder l'exerceix el govern per delegació del poble sobirà.
- B. Els governs han de vetllar per al benestar de tota la comunitat, en especial en sectors claus (sanitat, educació, l'I+D+I...) també per l'economia de pimes/autònoms, amb alt PIB, molts llocs de treball, creadors de riquesa i pagadors d'impostos. Si l'economia es considera clau, l'estat té l'obligació de protegir-la íntegrament, no només la macroeconomia.

A part de competències deslleials, el principal problema i càncer de pimes/autònoms és la liquiditat, el fet de cobrar tard o mai, amb deutors fallits o desapareguts. Quan l'estat no habilita solucions efectives a aquest greuge, els condemna a desaparèixer. Les grans empreses oligàrquiques, deutores de SS, opaques en paradisos fiscals... viuen del BOE, de l'Ibex i de l'entorn de la tribuna de determinats estadis o places de braus. L'estat també és morós.

Si pimes/autònoms són clau en l'estat del benestar, correspon

a l'estat habilitar mesures efectives per protegir-les. Les lleis fins ara existents no funcionen, per lentitud de la justícia, per no fer responsables penalment els administradors i mercantils, i per ser discriminadores. La morositat ha de ser considerada un problema d'estat i sent així, ha d'assumir els costos de la seva tolerància, i dels perjudicis que la morositat causa a pimes/autònoms, i ha de rescabalar-los de les pèrdues abans de fer tancar empreses viables.

C. Si això és així, com ho és, qui incompleix és l'estat, perquè no és efectiu ni satisfà les necessitats dels seus conciutadans, aquí, pimes/autònoms. L'estat actual fa anys que no ens serveix. És l'estat qui no compleix i qui ens defrauda, vist que fa pagar a pimes/autònoms l'Iva de factures no cobrades o cobrades en els següents trimestres a la liquidació, o mai cobrades, i els fa pagar puntual les retencions de treballadors i quota obrera, sense haver cobrat factures, factures que consten en el compte de resultats com a vendes, i com a tals, són injustament beneficis o menys pèrdues. Pagats els beneficis, l'import post impostos, estalviat i/o reinvertit, si es dona el cas successori heretant la família, se'ls fa tornar a pagar l'impost de successions. També paguem pel patrimoni adquirir amb diners d'estalvi. Doble imposició. Tot plegat, un disbarat.

D. Ergo: Si un estat endèmicament no et serveix, cal canviar-lo, no pas desobeir-lo. Si el col·lectiu d'afectats es dona bàsicament en una comunitat diferenciada i estructurada, capaç d'autogestionar-se, els ciutadans poden recuperar llur sobirania, d'acord amb lleis internacionals i històriques, que permeten per vies pacífiques i democràtiques bastir un estat nou. Com tants n'hi ha que, en la mateixa o semblant conjuntura, adjurant, han superat l'estat predecessor, per no complir amb les seves obligacions. No es pot obeir a qui no compleix. Si l'estat predecessor no funciona, ni vol

canviar, el poble recupera llur sobirania per administrar-la amb altres estructures i lleis a les quals obeir, poden ser ratificades en eleccions constituents o en altra forma.

E. Nova normalitat? Si, post Covid-19, volem construir quelcom nou i millor, ens hem d'oblidar de l'economia submergida, factures en B, en un auto-enganyar-nos. Si això ha funcionat així fins ara, és perquè l'Estat no retorna als contribuents, en contraprestació a la justa col·laboració fiscal d'empreses i treballadors, els serveis socials i econòmics que les mateixes lleis indiquen. Un estat que esmerça una gran part del pressupost en despeses improductives: monarquia, castes polítiques de polítics professionals i assessors, alts funcionaris inserits en partits, infraestructures de llúissor innecessàries, subvencions a votats-dependents, malversacions... en total desequilibri interterritorial. Cas de Catalunya: pèrdua fiscal de 16.000 milions anuals que ens permetrien construir un hospital cada mes, per dir només un exemple. O acabar el Corredor Mediterrani, o la Sagrera, o ... La Nova normalitat és fer foc nou. Per Sant Joan.

A la pràctica, sent on som, com ho hem de fer? La solució consta en la meua proposta de **Cinquena via econòmica i social**, que aquesta proposta d'avui n'és una mostra.

En quant a la liquiditat de pimes/autònoms plantejo solucions:

1. Premissa: Amb l'actual Estat no podem fer res. Està en fallida i té estructures centralitzades i obsoletes. Tot el que vulguem fer diferencialment, serà impugnat. Si ho fem, sent autonomia, anirà, contra els interessos polítics i oligàrquics de l'Estat. Perdrem temps i recursos.
2. Solucions:

PRIMERA: El Nou Estat e-república ha de dissenyar proformes de e-factures digitals, obligatòries i controlades. La factura

legalment emesa (no impugnada per causes taxades) ha de ser un document no només mercantil, sinó també instrument de pagament, i s'ha de garantir-ne el pagament per part del client, que ha de proveir una reserva quan confirma la comanda, l'import del pressupost a pagar (tinc model de factura redissenyat) acabada la feina i servida, la factura ha de tenir el mateix valor que un xec, l'estat n'avalua el seu cobrament, garant de l'economia nacional. Tota factura emesa s'ha d'abonar en 8-15 dies, no pagar-la es considerarà delictes d'estafa castigat amb presó, l'autor i responsable personal és l'administrador empresarial i la pròpia mercantil (caldria matisar-ho, però ara no toca). En cas d'impagament de la factura, l'estat, afectat pel mal fer del morós, abonarà amb fons públics la factura, i es reservant el fet d'accionar, via executiva, contra el morós que distorsiona l'economia d'estat. Evidentment, si la factura és falsa, cal perseguir l'autor amb la mateixa intensitat. S'ha d'actuar tal com fa l'estat amb les seves factures, es diguin contribucions, preus públics, taxes, multes, renda, etc. L'estat és un contribuent més, amb les mateixes obligacions i deures que la resta de contribuents i no pot tenir privilegis en qüestions econòmiques.

SEGONA: Interinament el punt anterior no es reguli, per tal que això sigui viable, les empreses, siguin pimes/autònoms dependents o no, o altres, com societats laborals, cooperatives, perruqueries, bars, feines de reparació, treballadors de la llar o del sexe (per aquests darrers sectors, en altra ocasió, si la tinc, ja oferiré altres solucions més senzilles) haurien d'acollir-se comptablement al criteri de caixa, és a dir, liquidar, si la factura es cobra, quan es cobri. Alguns ja ho fan, però la majoria no. La nova e-factura, per QR o altre sistema informàtic, anirà adreçada tant al destinatari deutor, com a la hisenda del nostre nou estat, que s'assabentarà només del client, import i iva. Si tot hom ho fa així, l'Iva a abonar o tornar te'l podrà liquidar el mateix estat que, com ara succeeix amb la Renda, coneix d'antuvi totes les nostres dades i ens estalvia

gestions, i així l'estat i nosaltres podrem compensar-nos automàticament, crèdits i deutes, no com fins ara que paguem renda o patrimoni, quan l'estat ens deu Iva a tornar o altres imports.

TERCER: Si exigim que això sigui així –de nosaltres depèn– les empreses tindrien garantit el cobrament i complirien amb els seus pagaments. La liquiditat estaria garantida i perseguits personalment els morosos, amb presó. La morositat i manca de liquiditat és el càncer de les pimes/autònoms, extirpem-lo. Qüestions col·laterals: es desenvolupen en el meu treball.

De com descapitalitzar l'estat incomplidor? Seria altre tema, estudiat també. Com va dir-me una vegada un mestre: "si en voleu saber més, passeu per la meva acadèmia".

CONCLUSIÓ. No aconsello generalment desobeir sinó obeir lleis justes d'un estat just. No pot ser just l'estat que ens ha portat fins on som: la desfeta. La revolució comença per un mateix, segueix a la família i a pimes/autònoms del nostre país, i com gota que s'estén, a tota la ciutadania de la nació catalana. Post Coronavirus, imaginació, creativitat, noves propostes, canvi de paradigma, de forma d'actuar i un nou estat per implementar-ho.

S.S.T.

Arenys de Mar, 13.05.2020.

Nota: No és el mateix dir: no volem pagar (l'autopista, en protesta a mil qüestions... el jutge ens condemnaria) que dir: ja hem pagat, per haver-se amortitzat la inversió privada mil vegades (prorrogada la concessió sense raons clares, en aquest cas segurament el jutge ens donaria la raó, tenim arguments de pes).